

ρηνίας, ὡς καὶ τὸν μηχανισμόν τῆς δράσεως ταύτης.

1) Τὸ ἔδαφος καὶ ἡ ἀνόργανος διατροφή ὡς παράγων ἐκδηλώσεως τῆς ἔμπυρνης :

Τὰ ἤδη ἐγκατασταθέντα πειράματα λιπάνσεως ὡς καὶ εἰδικὰ τοιαῦτα πειράματα θὰ μᾶς δώσουν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς λιπάνσεως. Τὰ προκαταρκτικὰ πειράματα τοῦ κ. Ρουσοπούλου πάντως δὲν ἐνθαρρύνουν τὴν τοιαύτην ἀποψιν. Εἰς ἣν περίπτωσιν διαπιστωθῆ ἔντοπισμένον τὸ φαινόμενον τῆς ἔμπυρνης εἰς τινὰς περιοχὰς θὰ πρέπει ἐκ παραλλήλου νὰ ἐρευνηθῆ καὶ ἡ περίπτωσις ἐπιδράσεως ἰχνοστοιχείου τινός.

2) Αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι ὡς παράγων ἐκδηλώσεως τῆς ἔμπυρνης :

Εἶδομεν ὅτι τὸ ψῦχος κατὰ τὸν χειμῶνα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως φυτομονῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τὴν ὁποίαν τελεῖ ἡ ἐκβλάστησις τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἐρευνητέον ἐὰν μία τοιαύτη μετεπίδρασις τοῦ ψύχους ὑφίσταται καὶ διὰ τὰς ἀνθοφόρους καταβολὰς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως γιγάρτων. Τὸ φαινόμενον δυνατὸν νὰ ἐρευνηθῆ διὰ φυτεύσεως σταφίδος εἰς γλάστρας καὶ ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς διαφόρους τεχνικὰς συνθήκας ἐντάσεως καὶ διαρκείας ψύχους.

Αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι κατὰ τὴν περίοδον ἀνθήσεως φαίνεται ὅτι παίζουν ἰδιαίτερον ρόλον εἰς τὸ ὑπὸ μελέτην φαινόμενον.

Εἶδομεν ὅτι ὁ Οἶνουε ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπανεμφάνισις πυρήνων εἰς ἀπυρήνους σταφυλὰς εὐνοεῖται ὑπὸ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Δυνατὸν τὸ φαινόμενον νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὸ γεγονός ὅτι αἱ Νουκλεϊνικαὶ ἐνώσεις παρουνιάζουν τὸ μέγιστον φάσμα ἀπορροφῆσεως εἰς τὰς ὑπεριώδεις ἀκτίνας. Σχετικὰ πειράματα ἀπομονώσεως τῆς

ἀκτινοβολίας ταύτης κατὰ τὴν ἀνθησιν συσχετιζόμενα μὲ τὴν μελέτην τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἐπηρεάζουν ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας τὴν ἀπορρόφησιν ταύτην (ὡς νέφωσις, ὑγρασία κ.λ.π.), θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ διαλευκάνουμε ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἶνουε ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἔμπυρνην τῆς σταφιδαμπέλου. Ἐὰν ὁ ἀνωτέρω μηχανισμὸς τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐπὶ τῶν Νουκλεϊνικῶν ἐνώσεων ἔχει σχέσιν μὲ τὸ φαινόμενον τῆς ἔμπυρνης, δυνατὸν τότε καὶ ὠρισμένοι οὐσίαι, ὡς ἡ ἀδεϊνίνη ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ συνθετικῶν τῶν Νουκλεϊνικῶν ὀξέων, παρεχομένη διὰ ψεκασμῶν κατὰ τὴν ἀνθησιν νὰ προκαλῆ δημιουργίαν νέων Νουκλεϊνικῶν ἐνώσεων καὶ νὰ τροποποιηθῆ οὕτω ὁ βιοχημισμὸς τῆς ραγός.

Διὰ τὴν μελέτην τῶν ἄλλων κλιματολογικῶν παραγόντων κατὰ τὴν ἀνθησιν, δυνατὸν νὰ ἐρευνησῶμεν τὴν ἐπίδρασιν των, δημιουργοῦντες τεχνικὰς συνθήκας περιβάλλοντος, ὡς αὐξήσιν καὶ μείωσιν τῆς ὑγρασίας καὶ θερμοκρασίας.

III. Μελέτη τῆς ἐπιδράσεως τῶν καλλιεργητικῶν ἐργασιῶν.

1) Ἐπίδρασις τῶν κλαδευμάτων :

Ὁ Winkler ἔχει ἀποδείξει ὅτι τὸ μακρὸν κλάδεμα, αὐξάνει τὴν βλαστικότητα τῆς γύρεως εἰς τὴν ἀμπελον. Αὐτὸ μᾶς δίδει ἀφορμὴν διὰ τὴν μελέτην τῆς ἐπιδράσεως τῶν κλαδευμάτων καὶ δὴ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκτελέσεως τούτων ἐν σχέσει πρὸς τὰς συνθήκας ψύχους κατὰ τὸν χειμῶνα. Ὑπενθυμίζομεν τὰς ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Β. Κριμπᾶ ἐπὶ τῆς μετεπίδράσεως τοῦ ψύχους τοῦ χειμῶνος εἰς τὴν ἔκπτυξιν τῶν ὀφθαλμῶν. Τὴν πρωϊμοτέραν ἔκπτυξιν τῶν ἀκραιῶν ὀφθαλμῶν ἐρμηνεύει διὰ τῆς εἰς τὰ ἄκρα τῶν κληματίδων συγκεντρώσεως τῶν φυτομονῶν. Ἐὰν ἡ φυτομονικὴ ἐρμηνεία τῆς ἐκδηλώ-